

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr.°108/09
Luxemburg, 10 decembrie 2009

Hotărârea în cauza C-345/08
Krzysztof Peśla / Justizministerium Mecklenburg-Vorpommern

Accesul la stagiul de pregătire pentru profesiile juridice dintr-un stat membru poate fi condiționat de cunoștințe extinse și aprofundate de drept intern

Deși dreptul comunitar impune luarea în considerare pe deplin a calificărilor și a experienței unui candidat care a obținut diploma de drept într-un alt stat membru, acesta nu impune diminuarea pentru un astfel de candidat a nivelului cunoștințelor de drept intern necesare

În Germania, exercitarea tuturor profesiilor juridice reglementate necesită promovarea primului examen de stat în urma studiilor de drept, precum și a celui de al doilea examen juridic de stat în urma unui stagiul de pregătire. Acest stagiul are o durată de doi ani și cuprinde în special părți obligatorii care sunt efectuate în cadrul unei instanțe civile ordinare, al parchetului sau al unei instanțe penale, al unei instituții administrative și pe lângă un avocat.

Potrivit dreptului german, dacă un resortisant al unui alt stat membru a dobândit, în acest stat, o diplomă universitară în drept care îi permite accesul, în respectivul stat membru, la o formare postuniversitară de avocat, acesta poate solicita echivalarea cunoștințelor și capacităților sale cu cele certificate prin promovarea primului examen de stat la materiile numite obligatorii¹. Aceste materii privesc în special aspectele fundamentale ale dreptului civil, ale dreptului penal, ale dreptului public și ale dreptului procedural.

Echivalența este apreciată pe baza diplomei universitare străine și a oricărei alte diplome sau a oricărui alt atestat pertinent prezentat. În cazul declarării echivalenței, persoana interesată este admisă la stagiul de pregătire. Dacă aprecierea comparativă nu indică o echivalență sau indică numai o echivalență parțială, persoana interesată poate solicita susținerea unui examen de aptitudini.

Ministerul Justiției din landul Mecklenburg-Pomerania de Vest a refuzat admiterea domnului Peśla, resortisant polonez, la stagiul de pregătire fără a susține acest examen de aptitudini. Înainte de a formula cererea de admitere, domnul Peśla a obținut diploma de licență a Facultății de Drept a Universității din Poznań (Polonia), precum și titlurile academice „Master of German and Polish Law” și „Bachelor of German and Polish Law” în cadrul unui program de formare juridică germano-poloneză la Universitatea din Frankfurt an der Oder (Germania). În opinia Ministerului Justiției, cunoștințele de drept străin, precum dreptul polonez, nu pot fi recunoscute drept echivalente, având în vedere diferențele existente în raport cu dreptul german, iar Master of German and Polish Law nu atestă nivelul necesar de cunoștințe de drept german. Domnul Peśla a formulat astfel o acțiune la Tribunalul Administrativ din Schwerin (Germania). Acesta a solicitat în esență Curții să precizeze criteriile impuse de dreptul comunitar în ceea ce privește aprecierea echivalenței cunoștințelor juridice ce trebuie efectuată în urma unei cereri de admitere directă, fără susținerea probelor prevăzute în acest sens, la un stagiul de pregătire pentru profesiile juridice.

¹ Această posibilitate a fost introdusă în Germania ca urmare a unei hotărâri anterioare a Curții (Hotărârea Morgenbesser din 13 noiembrie 2003, C-313/01, a se vedea comunicatul de presă nr. 99/03).

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea arată că o persoană care se află în situația domnului Peśla nu intră în domeniul de aplicare al dispozițiilor directivelor relevante în materie de liberă circulație a avocaților. Aceasta amintește că, în lipsa armonizării la nivelul Uniunii a condițiilor de acces la stagiile de pregătire pentru profesiile juridice, statele membre sunt îndreptățite să definească cunoștințele și calificările necesare. Cu toate acestea, pentru a concilia cerințele naționale astfel definite cu imperativele exercitării efective a libertăților fundamentale garantate de dreptul comunitar², acesta obligă autoritățile unui stat membru, atunci când examinează cererea de admitere a unui resortisant al unui alt stat membru, să efectueze o examinare a echivalenței ansamblului formării și experienței, academice și profesionale, înainte de a putea impune candidatului susținerea unui examen de aptitudini.

Curtea precizează că, pentru a aprecia dacă un candidat poate fi admis direct, și anume fără a fi necesară susținerea unui astfel de examen, la un stagiul de pregătire pentru profesiile juridice, cunoștințele care trebuie considerate element de referință sunt cele atestate de calificarea necesară în statul membru în cauză. Așadar, contrar susținerii domnului Peśla, acest stat membru nu ar putea fi obligat să limiteze aprecierea echivalenței calificărilor la o comparație a nivelului intelectual al formării, a timpului și a eforturilor depuse în acest sens.

În plus, dreptul comunitar nu impune ca, în cadrul aprecierii echivalenței, nivelul cunoștințelor juridice de drept intern să fie diminuat în raport cu nivelul atestat de calificarea necesară în statul membru în cauză, precum primul examen de stat în Germania. Cu toate acestea, chiar dacă dreptul comunitar nu impune, prin el însuși, o diminuare a nivelului cunoștințelor de drept al statului membru gazdă necesar în situații precum cea din acțiunea principală, acesta nu se opune posibilității statelor membre de a realiza o simplificare a calificării impuse. În plus, trebuie ca, în practică, posibilitatea unei recunoașteri parțiale a cunoștințelor și a calificărilor deja dobândite de candidat să nu rămână doar fictivă. La prima vedere, se pare că nu aceasta este situația în Germania, aspect a cărui verificare revine însă instanței naționale, singura competentă să se pronunțe asupra interpretării dreptului intern german.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

² Prezintă relevanță libera circulație a lucrătorilor și libertatea de stabilire.